

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., félre 2 ft 50 kr. eggyed évre 1 ft 25 kr. Egyes szám 10 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy út hasábját sor egy szeri megjelenéséért 6 kr., 3-szor 5 kr., 10-szerért 4 kr. Helyzetű. Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő. A nyitóléti 1 példát 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda: Ferenczicz utózája 44. sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbáz épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Böhm C. F. ügynöki irodájában. Ferenczicz templomának átellenében.

Kossuth Lajos az 1848-49-ki hazafüklöröl.

Alábbi levelet nagy hazánkfa Békés megye törvényhatóságához intézte ugyan, azonban közvetett választásnak tekintendő Kemény Zsigmond bárónak nem rég Bek-sics Gusztáv kormányparti úr által kiadott emlékiratára, mely célzt ívésztve a Kossuth ellenes ugynevezett békepárt működését leírva leleplezi, hogy egyéb sem volt az, mint a haza üdve ellen összees-küdt gyáva hazavesztők csoportja, kik leg-távolabbról sem hasonlíthatók a girondis-tákhoz, kik elveikért és hazájukért férfiasan tettek meghalni, míg a gyáva békepártiak innen is, onnan is féltették bőrüket, a csak arra valóok voltak, hogy a nemzeti védelem harcában legyen egy habár elenyészőleg csekély visszavonás, melyre Görgei hazar-áruási tetteit alapíthassa.

Kossuth levelének szövege következő: Hálás érzéssel vettem nagybecsű értesítést, mely Békésvármegye közönsé-gének nevében azon kedves hírrel látoga-tott be hontalan magányomba, hogy engem, kire a magyar törvényhozas a magyar polgárjog esedékes elvesztését mondotta ki, azon tisztelt megye törvényhatóságí bizottsága 80. életémem betöltésének alkalmából kegyes megemlékezésére s jó kívánataira ép azon korszak emléke iránt táplált íszületlenül fogva méltotott, mely-nek vezérelvéhez ragaszkodásom mérte reám az erkölcsi könyezettséget, hogy én, ki hazámért ölön szerettem, mint ember hőbben nem szerethet, idegen földön végez-zem viszontagságos életemet, s mint kitagadott hajtjam idegen földbe örök álomra ősz fejemet.

A tisztelt megye közönsége ama kor-szakot legendaszerűnek nevezi, s tudva, hogy az minő jellegtel visel, azon vallo-mással örvendeztet meg felőle, hogy tör-téneti multunk magasztos eseményei közt az mindnyájuk lelkében az első helyet foglalja el.

En ez érzelmeket a jövő zálogának tekintem, mert csak általa juthat vissza Magyarorszag azon államiság birtokába, melyhez Isten és világ előtt joga van, s melyről egy önzertes nemzetnek nem is szabad, s ha nemzetből csupa nemzetiséggé nem akar leszüdni, nem is lehet lemondani.

De mert a multak történelmének nem csak az a hivatása, hogy tanítsanak arra, a mit követni kell, hanem az is, hogy megóvjon attól, a mit kerülni kell, engedje meg nekem tisztelt alispán úr, hogy ama legendaszerűség felől egy kis elmélkedésbe bocsátkozzam.

Igen is: legendaszerű volt az a kor-

szak, ha a legmagasztosabb önfeloldozásig fokozott önzertlen hazafülséget tekintjük, melyet a magyar nép zöme akkoron tanusított.

Azok a családapák, kik pusztulásra hagyva ősi tüzhelyüket, három négy fiok-kal mentek együtt fegyverrel védeni a megtámadott hazát; — azok a 14-15 éves gyerköcsök, kik kéztördelve, a két-ségbesés könyeivel rimázkodtak ki az engedelmet a hazáért meghalni; — azok az anyák, kik életük egyedüli támaszát egyetlen fiukat, azok az arák, kik földi boldogságuk reményét völégényüket a csata-térre utasították s a honszeretet magasztos rezignációjával néztek elibe a gyász esély-ének, mely amazokat gyermektelen anyákká, emezeket mielőtt nők voltak volna, özvegyekké tehető, s gyakran totto is; — azok légiók, a légiók légiói, melyek gyöngye szavamban a sanyargatott haza kiáltását hallva, az Árpád alkotta hon földjének barázdáiból, a munka műhelyei-ből, az iskola padjairól, a kenyérkereső szorgalom mezéjéről, a tudománybuvár éjféli mécsé mellett, a megsokott jólét és kényelem karjai közül előtöpantak, mint a kövekből, melyeket a mesés Deucalion hajgált háta mögé, előtöpant a lakatlan föld népeisége; — azok a „névelen fél-istenek“ kik fegyverüket egynesyuba fogva a „hazának rendületlenül“ énekelv. rohantak az ágyuk keresztütlézen keresztül a győzelemre, s a kit közlők a golyó le-terített (sokat leterített!) „éljen a haza!“ kiáltással halt meg, még csak arra sem számíthatva, hogy nevét az utókor tiszte-letére jegyzékbe veszi a történelem: — ah! ezek, és a polgár érénynek ezer meg ezer elszámlálhatlan tünetei, melyek mint a harmat a szomjas földet, szerényen kér-kedés nélkül termékenyítettek a legendaszerű tezejét: igen is ezek legendaszerű dolgok; emlélkük élezeszethet — adja Isten élezesze is az idők betelteleig a cselekvő honszeretet Veszta-tüzét.

De van a ragyogó éremnek sötét hát-lapja is; vannak a legendaszerű korszak fényes cizmer paizsán homályi foltok is.

Az ő Athéna törvényhozői nagyon jól tudták mit cselekeszenek, midőn azokat, kik polgári forrongások idején színt nem vallanak, halállal rendelék büntetetténi.

Azt pedig mindenhol, minden időben, minden nyelven honarúlsának nevezik, ha egy megtámadott országban akadnak pol-gárok, a kik eszközül hagytták magukat felhasználtatni, hogy a jogait s lételet védő nemzet kezéből idegen fegyvereknek a hazára zudításával a győzelem kicsavart-ásák.

Ama legendaszerű korszak, az elsőtl — a következesekben rendkívül súlyos

résztvéltenség mulasztási vétségétől — a másodíkg, a muszka behívás pozitív árú-lásának büneig, minden közbe eső foko-zatokkal egyetemben bőven kijutott; any-nyira bőven kijutott, hogy az elfogulatlan szemlélt még azokat lehet bajlandó leg-engedékenyebben megítélni, a kik nyíltan fegyvert fogtak hazájuk ellen, mert ezek legalább birtak véleményük bátorságával s ha magyar vért mártották fegyvereiket, magyar fegyvereknek tettek ki saját vé-rüket. Ezekről tán el lehet mondani „bo-csásd meg atyám! bűnököt, mert nem tudtták mit cselekeszenek.“

De amazok tudtták. Azok a kik kandalóljuk mellé vonulva, a résztvéltenség olcsó bölcsességé-nek szöllyeszékéből néztek tétlenül a nemzet óriás küzdel-mét, igen jól tudtták, hogy szemé-lyes tekintélyük s társadalmi állásuk súlyát vonva el a lételet-ért küzdő nemzettől, oly erőtt vonnak el, mely a sikert bizto-síthatá.

És ama városi polgárok amott a keleti határon, kik a harcmezéjén nem igen voltak láthatók, de átsompolgáltak a ha-táron, a szomszédában alkalomra leső musz-kának kunyorlásaikkal ürügyet adni az avatkozására; és amaz ugynevezett ország-nagyk — Magyar Ország Nagyk! — kik imitt a nyugoti határon teljes bizton-ságban érezvén magukat az ellenség fegy-vereinek oltalma alatt, muszkahivogató loyaltitásuk gyüleiseivel ürügyet szolgált-tak a hazánkat megtámadott, s az államok sorából kitorúlnék dekretáló hatalomnak azt hazudtatni a világnak, hogy Debrezen körül nem a nemzet sorakozik, mert a nemzet színe java (már hogy ök!) a muszka internacionalio mellett nyilatkozik: — öh! ezek igen jól tudtták, hogy honarúltó tet-tükkel szerencsétlen hazájukat még azon „chance“-től is megfosztják, hogy Európa erkölcsi érzete a népjob égbekiáltó lábbal taposása felett felháborodjék; és tették ezt eltökélt szándokkal azon politika szolga-latára, mely már 1848. december 2-kán tudttára adta a világnak, hogy Magyaror-szagának az egységés östföld birodalomba beolvastását tűzi ki éleletfeladatúl.

Hát bizony iamét teljesült; s ama legendaszerű korszakban teljesült a mit II-ik Rákóczy Ferenc megirt, hogy Ma-gyarok engedik magukat felhasználtatni a Magyar hazára vetendő nyüg kovácsaiul.

Pedig ekkor nem csak nyüg vétés forgott fenn; még annál is több. Arra vannak példák a világ történelmében, hogy kormányforma megbuktatására vagy reac-tionárius czelektért, vagy a husos fazekek visszazserése végett egyes osztályok kül-

segítéséghz folyamodtak; arra is van példa, hogy egy-egy uralomsvár dynasta kül-hatalom vasallusává szegődött, ha ez áron uralomban maradhatott, de arra nincs példa, hogy egy nemzet tagjai egyenesen a vé-gétt köldüljanak ki idegen fegyvereket, miszerint azoknak segítségéghz hazájuk az államok sorából kitorúlnék s provin-cziává degradáltassék. — Ez a példátlan szegény magyar embereknék volt feltartva. Nagyon szomorú dolgok ezek.

Túlhágnám a megengedhető határo-kat, ha még soká időzném azon dolgogál, melyek ama nagy idők fényére homályi foltokat vetnek, csak egy olyanra akarok még reá mutatni, mely a mellett, hogy kárhozat kütféje volt, még undorító is.

Azon lappangva turkáló vakondok-bandát értem, mely elment Debrezenbe és széket üt a nemzet választottainak ta-nácsában, de nem volt bátorsága véle-ményét nyíltan bevallani, hanem sötétben szövegötte az átkos visszavonás hálót, re-jtekben kspirálát a nemzet díosóságés erőfeszítésének meghusítására, országgyű-lési tagok létükre lesből titokban nemcsak minden lehetőet elkövettek hitelének alá-asására, hanem valóságos Meffisztofeleszek még östökölték is a hadvezéreket, hogy az ország ügyeit intéző hatóságára a költött pletykát, a nyomorult ráglamak pókmér-gét, miszerint minden tekintélyt aláassa-nak, s széttépessék a bizalomnak köte-lekét, mely oly nehéz viszonyok közt az érnek egyedüli kütféje; dorongokat haj-gáltak lesből az intézkedések végrehajtá-sának kerékeibe, s addig fondorkodtak, addig ármánykodtak, addig szitogatták a polgári és katonai hatóságok közt az egy-eletlenségnek, a nép közt a reményvesztés-nek alatomosan szörogatot szikráit, míg beteljesedett szegény hazánkon a régi jóslatnak átka, hogy „domus in se ipsam divisa desolabitur.“

A gyázos végkatasztrófáról e foltok sorában ép azért nem szölök, mert az nem előkészítés, nem bonyolítás, hanem katasztrófa; nem ok, hanem okozat; első-lyedése a hajónak, melynek fenekén, ol-dalain az ármány hosszú munkája lékeket ütött. A lékek eredetét akartam reá mutatni.

Fájdalom, nem első eset szegény ha-zánk történelmében. Adja a könyörület iste-ne, hogy utolsó lett legyen.

A mi csekély személyemet illeti: sok-kal inkább át vagyok hatva fogatkozós-aim érzetétől, semhogy hallgatagon át-síkamolhatnék a tisztelt megye kegyes üdvözöló iratának azon szavai felett, melyek

csekélységemre a „kimagasló alak“ kifo-jezését alkalmazzák.

E minősítés nem a személyt, hanem a helyzet illeti meg, melyet velem a Nem-zet bizalma elfoglatlatott, s az a hely, melyre egykoron a nagy Hunyady annyi fényt vetett, csakugyan kimagasló, még ha ily törpe egyéniség foglalja is el, mint szegény magam.

De én nem voltam azon helyre való... Nem voltam arra való, történelem böl-cselmi tekinteteknél, nem szerény viszo-nyaimnál, nem lelkiütemnél s tehetségem-nél fogva. Fogok alkalmat keresni e vallomástom hiven, elfogulatlanul indokolni. Reményem azonban nem fogok elbizakodtatni látsátni, ha azoknak foly-tán a miket a legendaszerű korszak fényes érmének fényes hátlapjáról mondottam, itt egyetlen egy megjegyzést kockáztatok.

Isten úgy legyen velem, a minő igaz-zán mondom, hogy legegységesebb ellensé-gem sem lehet kisebb vélelményemmel tehetéséim felől mint én magam vagyok. De a mint lassan-lassan belátáshoz jutok az ármá-nyokba, melyek körül vetek, s melyekről nekem — ki a hirhordóknak magamboz soha még közéletést nem engedtem — jó-formán sejtellem sem volt; ha meggon-dolom, minő elemek által voltam környe-yezve, s minő fondorlatok forrongtak körültem még azon körökben is, melyeknek a hü szolidaritás volt volna becsületbeli köteletségük, ha számot vetek az akadályokkal, melyek magában is elég nehéz utamban titokban gördítettek, bizony nem volna csoda, ha kísértetbe esném megamat egy hüvelykeoskével magasabbnak kép-zelné, mint a minő vagyok annak emlé-kezeténél, hogy csak annyit is képes voltam tenni, mint a mennyit tettem.

De megöv a kísértetbeeséstől annak tudata, hogy a mit tehetek, azt az ügy szentességében rejlett érnek, a becsületes hazafiak hő támogatásának, a kor szelle-mének, s mindennekfelett a magyar nép magasztos hazafülségének köszönhetem.

Ez a hazafülség az, a mi annak a kornak emléket a legendaszerűség dícs-fényével veszi körül; s e fénynek léleke-mény, honszeretete buzdító ragyogását a homályfoltok, melyekre leá mutaték, nem csak nem gyöngíthetik, de sőt az ellentét által csak szembetűnőbbé teszik; azonban nem jó volna, ha ama foltoknak emléke felelékenységbe menne, mert ha az emberi dolgok folyamának hullámzásai még meg-hozzák az időt — (pedig meg fogják hozni, ez történelmi könyezettség!) — midőn a magyar nemzetnek szükséges lé-szen nagy elhatározásaihoz lelkesedést me-riteni ama legendaszerű korszak nyambu-sából: utalatót is szükséges leend merítene

TÁRZA. TRAGÉDIA.

Írta: Várdy Ferencz. 1883.

Forró nyár van — kánikula! Lángtangerré vált a lég, A hőségés ember, állat, Fű, fa, virág elaldu... Akárcsak a mélységes mély Pokol nyíltott volna meg, A gyehenna lánghevével Vetekezik a meleg.

...Kastély mögött, az udvaron, A nyílt, szabad ég alatt, Az égető nap hevében Egy fű fát hasogtat; Hő verejték lepi arczát, De ő tovább dolgozik... Ót piczula a napszáma Virradattól alkonyig.

Ót piczula!... és ez sok pénz, Ót napig él belőle, Életének öt napjára Bizton tekint előre. ...Soh' se kíván többet, csak a Mindennapi legyen meg, Ha ez meg van, fohászodva Hálát ad az Istennek.

Vasérvél bugdólkodva Végig terhes munkáját, Bölcsen tudja, hogy kenyeret Csak szorgalom s munka ad. Suhogva jár kezei közt A nagy fejeze föl s alá, A nap heve, a fátáradg, Mintha nem is bánantá.

Szegény fű!... Szegény fű!... Ah, de mi-ni — mit művel? Agyhöz kap, megtárolur, Majd ájultan terül el... Az Istenért!... mi lehetne? Óh! mi lelto volna más? A nagy munka, a nagy hőség, ...Megölte a — napszúrás!

A földesur deli lánya, A jószívű kisasszony, Láttá a mint szegény fű Elájult az udvaron; Megrendíté a szörnylétvány S pillanet sem telt bele, Mennyből szálló őrangyalaként Ottan termett mellette.

Hideg vízzel locsolgatta Látott égő homlokát, Majd illatos kendőcskével Halántékát fogta át, Majd szolgákat hívott elő S a kastélyba vitette, A kastélyban, hős terembe, Lágy pamlagra tetette.

Mint egy ledőlő márványszobor, Feküdt némán, mereven, Zárt ajakkal, zárt szemekkel, Nem mozdult egy izma sem; Szentül hitték, hogy a lelke Ott jár felhő s nap fölött, Hogy lerázza a porhüvelyt, Jobb világba költözött.

O élt!... szive halk verése Jelző benn' az életet, A beteg szív, mint az óra, Megindult és ketyegett... Igen — ő élt! a kobile is Hallámszának indula: Új életre varázsolta Letápoló angyala.

Angyal volt a jó kisasszony, Szentlélek volt a lelke, A hit, remény és szeretet Dícsősége emelte... Óh! és midőn kis kacscótt Hő imára kulcsolta, Olyan volt, mint a dícsfényvel Koszorozott Madonna.

Felpillantott a tetszalott S álmélkodva nézett szét... Óh, ki tudja, mily érzelmek Tölthették el kebelét? Mit érezhet az, a ki már Ott állt a sír szélénél, Ki már meghalt és azután Feltámadott s újra él?!

Merőn nézett, ajka megnyílt, De nyelveről nem jött szó; Ugy tűnődött, hogy a hol van? Szoba-e vagy — koporsó? Sírre csend volt a teremben, Nem hallatszott semmi más, Mint az óra ketyegése S egy-egy nehéz sóhajtsá.

„Jó emberek! — megszólal a Fű végre — öh mondják: Mi történt itt s a mi történt: Álom-e vagy valóság?“ ... „Szegény fű! dehogy álom — Mond a kastély jó úr — Istenednek köszönheted S lányomnak, hogy élsz újra.“

Megrendült a sápadt fű, Égre szegző szemeit, És az ajka mozgott, mintha Mondott volna valamit... Imádkozott. — Oly megható Volt e röpké pillanat, Megindultak mindannyian, Szemeikből köny fakadt.

„Én már egyszer voltam halott!“ Hangzott szava rémesen. Azt hitték, hogy félrebeszél, Réá meredt minden szem. „Soha soha nem feledem A borzasztó napokat: Vad árvis dult, nagy városok Dőltek szét az ár alatt.“

Jön az árvis! Jön az árvis! Egékgig tört a rémhang, A taraczkok eldőrdültek S megkondukt a vészharang. A bős folyam, mint a tigris, Mely szétzuza katrocsát, Áldozatot szomjuhozó Dűvel tört a gáton át.

Csapkolódott a bősült ár, Mint a felvert oceán, S a merre dult, inésg, nyomor, Kín és halál járt nyomán; Bölcsőjével ragadta el A zokogó kisedet S megfójtotta szülőt, ki Mentésére sietett.

Bűbánatos gyászdzalt zengett A síró szél réptében, Sűrű, sötét felhők usztak Gyászjátályoként az égen; Ég és víz közt a magasban Holló-sereg károgt, Az ényeszet ütö torát, Volt mit enni, volt halott.

Három napja éheznek már: Atyám, anyám, velük én, A víz el menekítve, A házikónk fedelén. Kétsg s remény közt vajúdva Várva-vártuk a segítyt... Várva-vártuk: de hiába, Se ég, se föld nem segít.

A ház falát a hullámok Ostromolva verdették, Már erősen ingott, midőn Közledett a mentség; Sebbel-lobballt a sákja, Már-már nagy volt örömlünk... Ah, de ekkor vettük észre, Hogy végünk van — sütyedünk!

A tetőről levettem A habokba magamat, Örült dűvel zúgva-búgva Ragadt az áradat, S félig élve, félig holtan, Mint a hullát hánytvetett, Ingó falak, fa-ágak közt, Ezer örvény s rom felett.

Körülöttem, a víz alól Fel-felbuktak a holtak, S már a varjak csaptak le rám, Midőn végre kifogtak. Ott fektüdtem; hült valóban Csak, midőn a sírba tettek, Akkor látták, hogy — élek!

A borzalom, az irtózat, Rengeti meg agyamat, Valahányszor eszembe jut Az ölköklő áradat... Atyám... anyám... odavesztekt, Kis vagonunk elpusztult, — Így lettem az inésg fa, Így lettem ily nyomorult!“

„Szánunk szegény!... Mond a jó ur, Szánunk szívből, igazán, És hogy vége megpihenhess Anyi baj és kín után: Nyugodjál meg kastélyomban, Megfogadlak örökbe, Csak jó légy és becsületes, Itt maradhatsz örökre.“

„Ugy-ugy atyám!... ő jó fű, — Szól a kastély leánya — Nem bocsájtnak többé el őt Bolyongni a világba. Elég sokat szenvedett már, Búját öröm váltása fel, Sütöt multját s emléket A feledés födjé el.“

Szegény fű lángra lobban, A szép cherub elpirul, Mint a nap s a kerti róza, Nézik egymást szótlanul... Ej, ej, — vajjon mit jelenthet A rejtélyes tekintet? Talán csak nem a kis Amor... Óh nem, nem, az nem lehet.

De ki tudja, ki mondja meg: Mit rejt a szív magába? Csodás a szív, a rejtélyek Titokzatos világa; Egy pillantás, mondják, elég, Hogy felgyújtsa a szívet, Egy kis szikra és a szívből A szerelem lángot vet.

„Nos hát fű, nálunk maradsz?“ „Igen!.. igen!.. azaz — nem!“ „Szólj okosan, né értelek.“ „Óh oly zavart az eszem! Szívem lángol, lelkem forrong, S a gyam olyan zsebbad, fás — Óh Istenem! mintha újra Ért volna a napszúrás!“

„Megbolondult?!“ — „Nem, nem, uram! Nekem innen menni kell, Bármily kegyes, jó szívetek, Bármily kedves ez a hely; Az éjszakát se töltöm itt — Közél már az alkonyat, Kiballagok az erdőbe S meghállok egy fa alatt.“

ama homály-foltok emlékeztetéből, miszerint a nemzeti közindignáció, az ármányt féken tartva, ismétlődésüknek újat vágja. És most eszedem alispán urnak, méltóságos átadni Békés megye tisztelt közönségének kegyes megemlékezéséért s jó kívánatait legmélyebb köszönetem.

Kelt Turinban, márczius 24-én 1883.

Tisztelt alispán urnak
alázatos szolgálja
Kossuth Lajos.

A horvát-szlavon volt határörvidéken az első képviselői választások végbenmentek. Megválasztott pedig 27 kerületben kormányárt, négyben Starcevic-párti, háromban Mrazovic-párti, egy kerületben lesz szűkebb, egyben pedig új választás.

Országgyűlés.

Ápril 19-én a képviselőházban harmadszor olvastatták a részletgyűlések felől már elfogadott törvényjavaslat, azután az 1881. évi zárszámadás feletti bizottsági javaslatot a többség hosszabb vita után elfogadta.

Ápril 21-én a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat került napirendre. — Az előadót után Madarász József kimutató, hogy az eddigi rendszeresség tozódása mit sem ér, nem fogadja el azt és ellenindítványt tett arra, hogy a kormány utasítsa az egy más rendszeres javaslat elterjesztésére. — A pénzügyminiszter hivatkozta a még nem létez közigazgatási és pénzügyi bírásokra ajánlotta javaslatának elfogadását, mely mellett még csak Prileszky Tádé szólalt fel, de ellene Orbán Balázs, Mocsáry Lajos és Földes Gyula.

Ápril 23-án a honvédelmi miniszter előterjesztett a képviselőházak egy törvényjavaslatot, melynél fogva az 1873-74-75. és 76. években besorozott volt egyévi önkéntesek, valamint azok közül kinevezett tartalékos tisztek azonnal a honvédséghez áttétetnek az ottani hiányok kiegészítésére, éljenzással fogadtatott és a védőbizottsághoz utasított. — A közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat feletti általános vita befejeztetett és a részletes vita megkezdett, mely ápril 24-én rövid tárgyalás vitaközlések után a 42-ik szakaszig haladt. — A főrendiház e napon szintén tartott egy rövid nem érdemleges ülést, melyben a középiskolai törvényjavaslat tárgyalása hétfőre tűzött ki, noha Román Miron püspök a görög husvét ünnepek szempontjából azt szerdára halasztatni óhajtott.

Ápril 25-én a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat tárgyalása folytatott. Mindössze két § körül folyt a vita, a többiek részint csekély módosítás, részint minden megjegyzés nélkül mentek keresztül. Eljutottak az 58-ik §-ig. Végül az elnök előterjesztésre a ház elhatározta, hogy a szombati ülésben Baross helyére új jegyzőt választ.

Külföldi szemle.

A kivégzett Oberdank trieszti bombamerénylő két társa ellen az udinei esküdtsek előtt indított bűnper az államügyész látható loyális törekvése dacára felmentéssel végződött, a közzöldó semmiséget panaszolt. — Hoyos gróf párizsi osztrák-magyar nagykövét lett kinevezve. — Szerajevóból jelentik, hogy 1500 me-

A földesur erszényéből
Elővett egy aranyat,
Aztán így szól: "Szegény fiu,
Te tudod a bajodat,
Nesse vedd e csekélységet,
A mai nap fejében,
És hát eredi, éj boldogul,
A jó Isten nevében!"

A fiu sirt. Szívét, lelkét
Úgy elfogta valami,
Egy árva szót nem volt képes
Bucszóllni mondani.
Mint a néma, a kezével
Intett — "Isten hozzád"-ot,
Aztán, mint a zugó szélvész,
Nagysebessé tázozott.

Most érezte csak igazán,
Hogy mily szegény teremtes,
Hogy számára az életben
Nincs öröm, csak szenvedés.
A sok sötét gondolatól
Lelke mélyen elborult,
S felsóhajtott az egekre:
"Van-e több ily nyomorult?!"

Alkonyodott. Leszállt az est,
Az erdő oly rémes volt,
A tügyekben, az ágak közt
Halálmadár kukkolt;
Bűsokoran állt a fiu,
Majd a fára tekintett,
S a jó Isten tudja miért —
Hurkolt egy szál zsinogert...

Ah, de ni-ni! Az ég kigyul
S szétomlik a fényugr...
Tán az alkony pirja?... Oh nem,
A nap régen nyugszik már.
— Hah! minő zaj, minő láma
Hasiájít a csendet?
A félrevert harangzúgás,
Ur Isten — mit jelenthet?

"Tűz van! Tűz van! Ég a kastély!"
Egekig hat a zivaj,
"Vizet! Csáknny! Fecskendezd!"
Mind magasra tör a zaj,
Szárnyra kel a veres kakas!
Sziporkogva a tetőn,
Tűzengerré válik a kastély
S csapok a láng retentőn.

Különfélék.

— Személyi hírek. Perczel Miklós főispán hétfőn hagyta el városunkat családjával — Borsodra (Bács-Bodrogvármegye) utazott. — Megyés püspökünk dr. Dulánszky Nándor, Szombathelyre utazott, az ott május 3-án tartandó püspöki felszentelési Simor bíbornok hercegprímás segédletére. — Montenuovo Alfred herceg május hó közepén néméblyi birtokára érkezik, hol hosszabb időt fog tölteni. Jóságigazgatója az előkészületek megtétele végett már megis érkezett.

— A sétatérről. A mióta tavaszra vált az idő, naponta tömegesen keresik fel a sétatert, mely városunknak kétségkívül legkedvesebb, legkellemesebb sáthelye. Különösen népes, midőn a városi, vagy a katonai zenekar játszik benne. Dícsérettel legyen mondva, a város tudva, hogy e hely a közönség "parkja", melyben mindenkor üdülést, szórakozást talál; nem kimél áldozatot, nem kimél fáradságot — disztzésre, kényelmességre, tisztaságra s a rend fenntartására. A kertész hetek óta működik a csinos virággyűjty, gyp-, virág-, s fa-diszletek berendezésén. Valóságos kis paradicsom sétatérünk! Azonban nagyon sérti a szépség és csín harmóniáját a püspöki kert ódon fakertése, mely nagyon kívánatos volna, ha diszes új kerítéssel cseréltetnék fel. Megyés püspökünk tavaly már volt kegyes intézkedni, hogy a korhadt kerítés helyére csinos vasrács állítsassék, mindazonáltal az intézkedés mindeideig nem foganatosított. — No a mi kérésik, talán mégse mulik!

— Pusztuló emlékek. A sétatér feletti pázsitos téren áll egy igénytelen kis emlékkő, melyet a boldogult Amtmann és Weidinger Imre zeménylőseknek, városunk szülötteinek emelt a baráti szeretet, tisztelet s a kegyelet. A jó barátok meghaltak, nincs a ki emléket istápolná — romlásnak indult. Ez emlék a jelenlegi állapotban, ott nem állhat, mert a város, de különösen a sétatér díszének szörnyen árt. Segíteni a bajon nem volna oly nehéz.

— A székességi köréből. A rombolási munkálatok befejeztettek és az építkezés kezdetét vette. Az első darab költetése csütörtökön d. e. 10 órakor nagy ünneppélyességgel ment végbe. Az oszlop talpazatához szolgáló diszesen faragott követ a kőfaragó-mester csinos beszéd kíséretében átadta Schulcz Ignác építésznek, a ki szintén beszéddel adta át Kirchstein architektusnak, Schmidt megbízottjának, ez pedig hasonló módon Tróll Ferenc kanonok, pápai praetlusnak nyújtotta át, ki teljes ornatusban elfogadta és megáldotta azt. Ezzel a megáldott kö elhelyeztetett. Délután szünetelt a munka.

— Dísz-gyűlés. A pécsi kath. főgymnasium ifjuságának — főt. Verbczy István tanár ur előlkéte alatt álló — hangya-szorgalmu, "Önképző kör"-e, melyből már nem egy jeles férfi került ki: május hó 6-án tartja az évi dísz-gyűlést, mely egyszersmind zárulása. Felhívjuk reá művelt közönségünk kiváló figyelmét s minthogy e gyűlés nyilvános, a vendégek szivesen látnának, — ajánljuk a mentől népebb részvételt. E gyűlésen mutatják be a pelyhedző zsenik szárnypróbálgatásait, ez alkalommal osztatnak ki azon jutalmak, melyek a "kis tudóst", a "kis poetát" s a "kis kritikust" arra ambíciózállják, hogy tanulmány- és szorgalmmal ügyekezzenek a "kis" helyett a "nagy" jelzőt elnyerni idővel. Sic itur ad astra!

— Táncestély. Május hó 2-án, azaz szerdán a "Scholcz"-féle sörcsarnokban a helybeli, nagy részben kereskedelmi ifjuság köréből alakult bizottság a hazatelepítendő csángó magyarok és a helybeli "kereskedelmi önképző és betegsegélyző egyesület" könyvtára javára és pedig előbbire 2/3 és utóbbira 1/3 részben — zárkóról táncestélyt rendez. A bizottság szívvvel, lélekkel rajta van, hogy szép sikert arasson, járuljon a közönség is pártfogólag hozzá. Személyjegy 80 kr. Családjegy 2 ft. A táncestélyt alkott Dankó Gyula kedvelt zenekara fog működni. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Alt és Böhm, — Strausz Zsigmond üzleti helyiségekben, ugyszintén este a pénztárnál.

— A pécsi polg. lövészgyűlést ünneplés megnyitását a helybeli katonai zenekar közreműködése mellett a szigeti külvárosi katonai lövöldében vasárnap, azaz f. hó 29-én tartja meg, melyre az egyesület tagjai és a t. cz. közönség tisztelettel meghívatik. A lövészet kezdődik reggel 9 órakor és tart esti 6 óráig, a mikor is a díjak fognak kiosztatni. A lögyek részére külön löhelyen salon puskákkal való lövészet van berendezve. Kérnek az egyleti tagok a megnyitás alkalmával az egyleti jelvényt kitűzni. Társas koszik a megnyitás alkalmával délután 2 óráig esti 7 óráig fognak a Széchenyi tér és lövölde közt közeledni és pedig személyjegy 10 krral. — Kedvezőtlen idő esetében az ünneplés megnyitás 8 nappal később.

— "A pénzről." Ez cím alatt hagyta el a sajtót a napokban egy röpirat alakjában szerkesztett tanulságos művecske, melynek szerzője Jovanovich Pál, ügyes tollú fiatal író. Szerző e művét a helybeli

kereskedelmi önképző és betegsegélyző egyesület helyiségében a hallgatóság nagy tözsége mellett olvasta fel.

— Sertészhiláló. Aidinger János polgármester, egy közös sertészhiláló telepen Pécssett való létesítése tárgyában több oldalról nyilatkozott óhajnak engedve, április hó 22-én (vasárnap) délutáni 3 órára a városzház nagyterembe értekezletet hívott egybe. A meghívásnak igen szép eredménye lett, a tágas terem zsúfolásig megtelt az érdeklődők sokaságával. Többsen a vidékről is vettek részt. Polgármester megnyitva az értekezletet, mindekelőtt elmondta az értekezlet célját, hangsúlyozva annak rendkívüli fontosságát egy nemzetgazdasági, mint közegészségi szempontból, aztán kérdést intézett a jelen voltakhoz, hogy van-e közöttük valaki, aki a közös sertészhiláló telep felállítását nem tartaná szükségesnek. Senki sem szólt. Mind mellette voltak. Rövid eszmés véleményesere után, az érdekeltek és szakértők köréből bizottság alakítottat, mely utasítást nyert, hogy szervezési javaslatot dolgozzák ki. Ezzel az értekezlet véget ért. — A mint más oldalról értesítettek, a sertészhilálót tervezők körében a város vagyonának terhére és oly megszorítások a magán sertés tartó gazdák ellenében, mik úgy a jog, mint méltányosságának meg nem tevelnek és azokivül a városi közönséget a sertészhilálók és hentesek monopolioma zsákmányának fenek ki, minél fogva erős ellenzérének találni.

— A mikor a város építkezik! Denique fatumvá válik, hogy valahányszor a város építkezik, mindig merül föl egy kis malheure, mely a kaszát "előre nem látható" költségre rántja. Az új elemi iskolán lógob a pánlikás fa, be van fejezve a falépítés. A vállalkozók kérvényt nyújtottak be a tanácshoz, hogy oly előre nem látható nehézmények merültek fel, melyek az előirányzott és megállapított költség felül jább kiadásokat vetnek igénybe; kéri a tanácsot, hogy ezen költségek megtérítették. A tanács komissiót menesztett ki helyszíni szemle végett, mely méltányosnak látva a kérelmet, pártfogólag véleményezte. — More patrio!

— Phylloxera. — A múlt napokban voltak városunkban dr. Horváth Géza és Tömösvári, kiket a földm. ipar- és keresk. ügyi miniszterium küldött le, Maletter Rudolf a szőlősgazdák egyesülete elnökének kérelmére, a Maass-féle kert újból megvizsgálása, illetve desinfcizálása végett. Nevezett urak gondosan megvizsgálták a gyanus területet, de a phylloxerának nyomát sem találták, mindazonáltal nagyobb megnyugvás okáért ismételtlen fertőzötenítették.

— Iskolaszéki ülés. Ma (szombaton) délután a városzház közgyűlési termében iskolaszéki ülés tartatik. Napirendre kerül első sorban az elemi iskolákban tartandó zárvizsgálatok sor- és idő-rendje. Az ülés kezdődik d. u. 3 órakor.

— Országos vásár. Városunkban május hó 6-án (holnaphoz egy hétre) veszi kezdetét az országos vásár.

— Új rendőr-tanya. A budai külvárosban, hol úgy szólván egymást érik az olyan keresemák, melyekben a csavargók, tolvajok, stb. gyanus egzisztenciáú emberek szoktak pihenőt tartani: a napokban rendőrtanya állítottat fel. Az új tanyán Valenta tizedessel egy kis szakasz rendőr tanyáz. Így a "nevezetes" helyeket könnyebben szemmel lehet tartani.

— Difteritis. A veszélyes betegség ismét felütötte fejét. Majorovics, a Madarász-féle nyomda üzletvezetőjének egyetlen fiacskáját, a kis Imrét ragadta el folyó hó 26-án. — Béke a kedves kis gyermek hamvaira!

— Halálozások. — Özeagy Nagy-szigethi Szily Antalné szül. Hajdenczy Hunkár Teréz, ápril 15-én élte 77-ik évében hunyt el Pécssett végegyengülésben. A megboldogultat az engesztelő sz. miseáldozat ápril 17-én tartott meg a belvárosi plébánia templomban és ezután közvetlenül ment végbe a temetés nagy-számú diszes gyász kísérettel. — Schellenberg Jakab ápril 16-án élte 64. évében fejezte be tevékeny életét és 18-án lett eltemetve a budai külvárosi sírkertben. Béke hamvaira!

— Kutya-szemle. A kutya világhon a düh-kór még mindig uralkodó, nem mulik el lét, hogy újabb és újabb vesztségek ne merülne fel. Ama kapitányi rendelet, mely az ebek felszámolásáról szól, mintha nem is volna. Irott malsz! A gyepmester hetenkint több mint 100 kutyát fog el, melyeknek több mint fele megsemmisítettük, mégis tele a város kóborló ebekkel. Legújabbban kutya-szemle lön elrendelve. Dittler városi állatorvos egy rendőr kíséretében házról házra jár és az ott talált ebeket orvosi szemle alá veszi. Azon ebek, melyeken a betegség bármely tünetmájá mutakozik, azonnal átadatnak a gyepmesternek.

— A kuria mulatsága. A pécsi és ráczevelei járásbírók között illetőségi összejelkőzés társad. a "Slavia" biztositó bank egyik végrehajtási esetében. A kérdés a körül forgott, hogy a ráczevelei járásbírósg által a végrehajtás foganatosítására megkeresett pécsi járásbírósg

tartozik-e a nála befolyt pénz egyenesen a végrehajtott társaságnak kiszolgáltatni, vagy pedig a megkereső ráczevelei járásbírósghoz küldendő a pénz a félnek való kiszolgáltatás végett. A pécsi járásbírósg az utóbbi esetben van és e szerint is járt el. A ráczevelei járásbírósg azonban az ellenkező felfogást vallja és a pénzt visszaküldötte a pécsi járásbírósgnak. Az illetőségek ezen makacs összeütközése a kir. kuriához kerülvén fel, ez a ráczevelei járásbírósgnak adott igazat. Hozzá tette azonban, hogy "egyébiránt a ráczevelei járásbírósg sem követelt volna el törvénytelenéget, ha az egyszer hozzá átküldött pénzeszeget ő juttatja vala a végrehajtott kezeikhez.

— Bogyóék Ujvidékek. Mint bennünket Ujvidékről értesitenek, Bogyó Alajos szívtársula naponta szép sikerrel tart az előt működik. Az operette-előadásokon a Philipovics-erzed zenekara játszik. Az ujvidéki magyar ajku közönség kiváló dícséretre válik, hogy a tulnyomó részben német és szerb nyelvű lakosság kebelében oly meleg pártfogásban részestl a nemzeti színészet.

— Rendőri hírek. Benkó János tolvaj-betörő elfogottat. Nem rég szabadult ki a váci fegyházból s már is két rendbeli tolvajsgát követett el. Tausz N. helybeli kereskedő lakásába hatolván, az ott talált kassza fehére- és ruhaneműt eltolvajlotta. Közvetlen e tolvajsg elkövetése után S m i d t siklósi utcében lakó kereszben pinczéjébe lopódzott, honnét több palack bort emelt el. A gaztolvajt a bud. külv. temető árkában csipte meg egy rendőr, kinek csak hosszas tusakodás után sikerült hatalmába keríteni Benkót, minthogy ez kést ragadott elő a csizmája szarából s azzal védte magát. — B a a d e r csavargó elfogvatán, kötött utl-vélel illetőségi hely ére menesztetett.

— Az észéki katasztrófa emlékköve. Az észéki vasuti hid összeomlása következében a Dráva hullámaiban halálukat lelt huszárók emlékére a nyár folyamában egy négy méter magas obeliszket fognak felállítani, még pedig a hidhoz közel fekvő ama helyen, a hol az előt a "Paradicsomkert"-hez czimzett vendéglő állott.

— Majláth György beszédei. Majláth Györgynek nyilvános szereplése alkalmával, nevezetesen mint baranya megyei alispán, országgyűlési képviselő, majd főispán, tárnokmester s végül mint a főrendiház elnöke által mondott fontosabb beszédeit a család tagjai összegyűjtik és egy vaskos kötetben közre fogják bocsátani. A munkálatok már annyira előre haladtak, hogy a mű megjelenése közelebb várható.

— Elutazás bucsuzás nélkül. — Mágocsról felháborodással irt értesítést vetünk, hogy az ott jegyzői segédként alkalmazva volt Birkás—Keszthely István csendesen elutazott s bucsut csak azoktól vett, a kiknél történetesen nem volt tartozásban. — Szegény arról nem tehet, hogy ezek számosan vannak, ők a hibásak, miért hiteleztek neki és így alkalmat adtak a könnyelmű adósságsinálására. — A tanulság pedig az, hogy ne hitelezünk, csak első helyeni betáblázással árvaszerü biztosíték mellett és kellőleg megbecsült kézi zálogra, de Rotschild váltóira is csak úgy, ha még két jóhitelű cég van aláírva.

— Sommás perlekedés bélyegmentességgel. — Kisharsányi Szabó János és neje egy félház és 1/3 telek iránt már nyolcz éve perlekednek Gyurkó István és neje ellen, alkalmasint megunták a hosszú törvénytészi huzavonát és bélyegre költekezést, mert e hó 19-én rövid uton akartak elbánni ellenfeleikkel. — Gyurkó István nevével a szőlőben kapáni, metzzeni akartak, midőn szabó János és neje által fejszével-kapával megtámadattak, a védelmi fegyver kapa és metszőkés volt, az eredmény pedig az, hogy Szabó János a kapott sebekben ápril 24-én meghalt, Gyurkó István és a két asszony szinte annyira van összevagdálva, hogy életükhez hájszányi reményt sem kötnek. — Ugyancsak onnan jelentik nekünk, hogy Ledó János községi kanász a vele élő asszony nyolcz éves leányán utalatos erőszakot követett el. — A büntény fel van jelentve s így foglalkozhatik majd vele a fenytő törvénytészek.

— A csángók javára. Német-Bolyban — mint bennünket értesitenek — folyó hó 11-én a csángó-magyarok javára pompás tánc-mulatságot rendeztek. Az estélyen Jónás Antal zenekara játszott. Kedv és örömben fényes volt az eredmény, az anyagi haszon azonban szerfelett csekély. Sajnos, de való: "Aludtak a magyarok!"

— A halálra ítélt Hatos. Hétfőn hirdették ki a rablógylisoknak a halálos ítéletet. Ünneplés csend állott be, midőn dr. Paulus őrnagy hadbíró felolvasta az ítéletet. Hatos a legnagyobb közönytvel hallgatta végig. Az ítélet-kihirdetés után azonnal a siralomházba vitték, a hol Sima tábori lelkész már várta. A gonosztevő szemtelentül szemé közé nevetett a lelkésznek. Este levelet irt Edelsheim-Gyulaihoz kegyelemért, melyet nyomban kézbesítettek is. Kedden a szeretője meglátogatta. Egész éjjel evett, ivott, szivarozott és dalolt. Szerdán az VII-ik számú pavilon udvarában végrehajtották rajta az ítéletet. Közérek most akasztott 47-szer. — A bukovinai székhely-ügyarok közül százkilenc család szekéren érkezett

Arverési hirdetés.

Molnár János és neje végrehajthatónak — Kis Korosi János és Éva végrehajtható szervenő elleni 251 frt töke-követelés és járuléki iránti végrehajthatási ügyében.

Az 1883. évi június hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Matty községben a községi bírói laknál megtartandó nyilvános arverésen arverés alá bocsátatik a pécsi kir. törvényszék a siklósi kir. járás-bíróság területén lévő Matty községben fekvő a mattyi 4. sz. tjkvben felvett 4. b. hszsz. 4. sz. ház, udvartér és kert 207 frt-ban ezen megállapított kikiáltási árban.

Ezen arverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási árban is eladhatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserének 10%^o-át vagyis 20 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovdadéképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételt három egyenlő részletben és pedig: az első az arverés napjától számítandó 8 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 1 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 2 hónap alatt, minden egyes vételi részlet után az arverés napjától számítandó 6%^o-os kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39423. I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a pécsi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A mattyi 4. sz. tjkvben felvett ingatlanokra C. 3 alatt Katona Dániel javára bekebelezett szolgálomjog az arverés által nem érintetik. Mégis a fenti ingatlanokra bekebelezve levő szolgálomjog csak az esetre tartatik fenn, ha az azt megelőző követelések kielégítésére legalább 180 frt igértetik, mert ellenkező esetben az arverés hatálytalanul válik, s Katona Dániel szolgálomjogának fenntartása nélkül lesznek az ingatlanok a kifizőtt határnapon utjabban elárverezendők.

A pécsi kir. tszék mint tkvi hatóság-nak 1883. január 19-én tartott üléséből.

Kiadta Koszér kir. tszéki jegyző.

Stragon-Mustár

patent csomagolásban.
Schmidt Viktor és fiaitól.
Bécsi különlegesség,
legjobb belföldi minőség, 1/8, 1/4, 1/2 kilós üvegekben a valódi védjeggyel ellátva kapható minden fűszer- és csamege-kereskedésben.

A magas kormány ő felsége
A SVÉD
király által
szabadalmazott dr. Fr. Lengiel
Nyirbalzsama

már magában a növény-nedv, mely a nyirfából foly, ha annak törzset megfúrjuk, régóta mint kitűnő szépségszer ismeretes; ha azonban ezen nedvből a feltaláló utasítás szerint vegyészeti uton balzsamot készítenk, csodás hatást vesz.

Ha este az arcot vagy bőrrészeket azzal bekenjük, már a következő nap reggelén, majdnem láthatatlan korpa válik el a bőrtől, mely vakító fehér és puhává lesz.

Ezen balzsam simítja az arczban támadt barázdákat és himlőhelyeket és fiatal külszint ad neki, a bőrne fehérséget, puhaságot és frisséget kölcsönöz, rövid idő alatt szeplőt, májfolt, anyafolt, vörös ortt és a bőr minden tisztatlanságát eltávolítja. — Egy korsó ára használati utasítással 1 frt 50 kr.

Raktárak. Budapest: Török József gyógyszer., király utca. Zágráb: Mittelbach Zsigmond gyógyszer. Pozsony: Piszatory F. gyógyszer. Temesvár: Tarcsay István gyógyszerésznél. 2. (12-9)

Fő szállítási raktár: W. HENN, WIEN.

Aggódva és szomorúan

tekint némely beteg a jövő elé, mert eddig-élő mindent eredménytelenül használt. Mindenkinek, különösen pedig az ilyen szenvedőknek melegen ajánlható a „Betegbarát” című könyvecske, mert abban bőséges bizonyítékokat találhatunk annak, hogy a nehéz beteg is meg felelő gyógyszereket alkalmazása által szenvedésétől megszabadul, vagy legalább enyhülést szerzett. A „Betegbarát” kívánatra Gorischek K. egyetlen könyvtár által (Bécs I. István tér 6. sz.) ingyen küldetik meg, úgy hogy a megrendelőnek csak a levelezőlapért kell 2 krt kiadnia. 799. (7-7)

LEGJOBB
SZIVARKA-PAPIR
LE HOUBLON
FRANCZIA GYÁRTMÁNY.
UTANZÁSTÓL ÓVATIK MINDENKI!!!

Ezen szivarpapír csak akkor valódi, ha minden levél LE HOUBLON belyéget tartalmaz, és minden karton az alanti védjegy és szignatúrával van ellátva.

Newley Henry
Prop^{te} du Brevet
GAWLEY & HENRY, allége Fabrikanten, PARIS

Mária-celli
gyomor-cseppek
jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen,

és föllélmulhatatlan az ét-
vágy-hiány, gyomor-
gyengeség, rosszga-
lehelet, széklet, savanyu
felbűlés, kö-
lika, gyomorhurut,
gyomorégés, huykő-
képződés, túlságos
nyálkaképződés és sár-
gaság, undor és há-
nyás, főfájás (ha az a
gyomorból ered), gyo-
moröres, székszorú-
lat, a gyomornak tul-
terheltsége étel és ital
által, gliszta lép és
májtegeség, arany-
eres bántalmak ellen.

Egy üvege ára haszná-
lati utasítással együtt 35 kr.
Kapható: Pécselt Kovács Mihály
és Sipőcz István gyógyszerészek úraknál.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden
nagyobb gyógyszer-tárában és kereskedésben.
Központi székhelyű raktár nagyban és
kicsinyben.

BRADI KÁROLY.
„Órangyalhoz” című gyógyszer-tárában
Kremzierben, Morvaországban
1. (0-4)

Üzlet-átvétel és kiárulás.
Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém tiszteletteljesen jelenteni, hogy a
KOVÁCSICS JÓZSEF
czég alatt fennállott
órás üzletet
az árukkal együtt átvettem, azt az én saját ékszer-, arany- és ezüst
üzlettel egyesítve a volt Kovácsics-féle üzlethelyiségben tovább veze-
tem és térszűke miatt az árukat gyári áron alul fogom elárusítani.
Mirel tisztelet vevőimet és a t. cz. közönséget azon alázatos ké-
relemmel van szerencsém értesíteni, miszerént az áruknak mind olcsó-
sága, mind jószágáról meggyőződést szerzendő, engem minél számosabb
megrendelésekkel szerencséseltetni sziveskedjék.

Engeszer Miklós
ékszerész- arany- és ezüst műves.
Kirdly- (fő) utca 6. sz.
115. (8-2)

A pécsi kőszénbánya és gépgyár-részvénytársulat
77-ik rendes közgyűlését
1883. évi ápril 29-én d. e. 10 órakor
Pécsett saját helyiségében megtartandja,
melyre a t. cz. részvényesek, figyelmeztetéssel az alapszabályok 24. §-ára
meghívhatnak.

Tárgysorozat:

1. Részvényátiratások.
2. Igazgatóság jelentése.
3. Felügyelő bizottság jelentése.
4. Osztalék meghatározása.
5. Indítványok tárgyalása.

Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár-részvénytársulat igazgatósága
részeről 1883. évi márczius 30-án tartott üléséből.

KOSZITS SZILÁRD
társulati titkár.
109. (8-3)

MÜLLER J. L.
ILLATSZER-ÉS PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS
BUDAPEST.

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. sz. a., saját ház.
Raktár: IV. Koronaherezg-utca 2. sz. a., „Virágkirálynéhoz”.

Ajálom saját gyártmányú illatszerimeit és pipere-szappanaimat egy nagyban el-
adásra, mint a t. fogsasztó közönségnek posta utján rendelésére. — Az általam készített:

Müller J. L.-féle
családi szappan.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi
tanár és Rókus-kórházi igazgató ur
által nekem kiadott bizonyítvány szer-
int, a finom szappan fogalmának és
minden ahoz kötött követelményeknek
tökéletesen megfelel s a bőrne lág-
yságát és üdőségét idézi elő. Darabja
35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.

Carbol-szappan.

Dr. Lehossék Josef kir. tanácsos és magy. kir.
egyét. tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint
kiváló óvószert ragályos betegségek ellen de fertőtölé-
nítő hatással bír s a borkitűsöket eltávolítja. —
Darabja 40 kr., 3 darab dobozban 1 frt 10 kr.

Poudre de Serail,
legfinomabb araszpor.

BLAHA LUJZA (négy Spényiné) 6. melléklet
kedvett araszpora és általa a következő sorok-
kal tüntetett ki:
Tisztelet Müller J. L. illatszerész úrnak Buda-
pesten.

A Poudre de Serail, melyet én föllélt, való-
ban kitűnő és nemében páratlan, mert nem
csak az arczon láthatatlan és tartós, de egyezsmind
rendes használatnál ártalmatlanság által az arczra
oly különös jótékony hatást gyakorol, s mind még
eddig semmiféle araszporral nem tapasztaltam, mely
kiváló tulajdonságait jövőben mint kedvező arasz-
poromat kiárulog fogom használni és meg vagyok
győződve, hogy föllélmulhatatlan jószágért általam
elismervének fog örüdeni.

Tisztelettel BLAHA LUJZA.
A Poudre de Serail fehér, rózsás és sárga
színekben kapható. Egy doboz ára 60 kr. és 1 frt.

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-csok-
nám nagy választékban kapható.

Postal megrendelések utánvételre pontosan teljesítenek.
Arjegyüket kívánatra bérmentve küldök.

Minden czikk ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, valódiságát az bizonyítja.
Fentebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett cégnél kaphatók:
Pécsett: Zach K. urnál.

76. (16-7)

RANSOMES, HEAD ÉS JEFFERIES
FÜGYNÖKE
GROSSMANN J.
BUDAPESTEN

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH
ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA
BUDAPESTEN.

1881-ik évben 295.000 palack, 1882-ik évben 550.000 palack lett elszállítva.

A mohai ÁGNES-forrás
háznk egyik legszénsavdúsabb
savanyuvize

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az ideg-
rendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál
kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrend-
szer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.
Fris töltésben mindenkor kapható

ÉDESKÜTY L.
m. k. udvari szállítónál Budapest, Erzsébet téren.
Ugyszintén minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

76. (12-4) Pécselt: Eizer János, Spitzer Sándor, fia, Nick Károly uraknál.

1881-ik évben 295.000 palack, 1882-ik évben 550.000 palack lett elszállítva.